

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Рафаїл, Єпископ
Бруклина**

St. Raphael of Brooklyn

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Радуйся, Отче Рафаїле, прикрасо
Святої Церкви!..Сину Антіохії,
похвало Америки...» (З Тропаря Св.
Рафаїлу Бруклінському)**

На 27-го лютого за григоріанським календарем, що відповідає 14-му лютому за юліанським, ми святкуємо пам'ять Угодника Божого 20-го століття із Патріархії Антіохійської, що здобував освіту в Києві, та своїми трудами поблагословив між іншим і Українську Православну Громаду в Монреалі в Квебеку. Це – Св. Рафаїл (Гававіні), Єпископ Бруклина, частина Мощей якого знаходяться в Антіохійській Церкві Св. Юрія в Монреалі.

Св. Рафаїл народився 20-го листопада 1860 р. в Бейруті в Ливані. Його батьки називалися Михаїл та Маріям (дочка Священника). Вони були втікачами до Бейруту з Дамаску на певний час через

**“Rejoice, O Father Raphael,
Adornment of the Holy Church!...
Son of Antioch, boast of America...”
(From the Troparion to St. Raphael
of Brooklyn)**

On February 27 on the Gregorian Calendar, which is February 14 on the Julian, we celebrate the memory of a 20th century Saint from the Patriarchate of Antioch, who received part of his education in Kyiv, and whose labours also brought a blessing to the Ukrainian Orthodox community of Montreal, Quebec. It is St. Raphael (Hawaweeny), Bishop of Brooklyn, a portion of whose Holy Relics are in St. George Antiochian Church in Montreal.

St. Raphael was born November 20, 1860, in Beirut, Lebanon. His parents were Michael and Mariam (the daughter of a priest). They had fled to Beirut from

<p>посилене гоніння, в якому завершив свій земний шлях, як Мученик, їхній Парох, Св. Йосип (Муганна Ал-Гадад). Вони повернулись до Дамаску після Хрещення їхнього сина, якому дали ім'я Рафла.</p> <p>Рафла був старанним учнем і його, після закінчення початкової школи, прийняв Антіохійський Патріарх Єрофей вчитися на Священика. Його постригли в Ченці і він продовжував навчання в Богословській Школі Константинопольської Патріархії на острові Халкі. (Стараються знову відкрити цю школу після її закриття владою Туреччини в 1971 р.). В о. Рафаїла виявилась спрага здобути більше знання і він отримав благословення наступного Патріарха, Герасима, завершити аспірантуру в Богословській Академії в Києві в Україні, в тодішній Російській Імперії.</p> <p>Коли це навчання закінчилось Патріарх Герасим призначив о. Рафаїла на служіння у Церкві Антіохійської Патріархії в Москві. Коли Патріарх Герасим уступив зі свого посту, щоб стати Патріархом Єрусалимським, то о. Рафаїл розпочав кампанію писання статей та листів домагаючись обрання місцевого арабського кандидата на пост Патріарха Антіохійського. Це довело до того, що новообраний Патріарх Спиридон, грек з Кіпру, суспендував його. Нарешті йому дозволив перейти до Церкви Російської, і він став професором в Богословській Академії в Казані.</p> <p>Однак о. Рафаїл відчув покликання послужити Православним Християнам з Близького Сходу, які емігрували до Америки. Отож і прибув до Нью Йорку на 2-го листопада 1895, і там його прийняв у свою єпархію Єпископ Миколай (Зьоров), уродженець Херсону в Україні, який був Митрополитом Варшави до свого призначення до Аляски та Алеутських Островів.</p> <p>О. Рафаїл встановив Каплицю в</p>	<p>Damascus for a time, to escape an upsurge of persecution which had brought about the martyrdom of their Parish Priest, St. Joseph (Mouhanna Al-Haddad), and then returned to Damascus, after baptizing their son, Rafla.</p> <p>A diligent student, Rafla was accepted by Patriarch Hierotheos of Antioch to study for the priesthood after completing elementary school. He was tonsured a monk and pursued further studies at the Theological School of the Patriarchate of Constantinople at Halki. (There are efforts to reopen this School which has been closed by the Turkish authorities since 1971). Ever thirsty for more knowledge, Fr. Raphael succeeded in getting the blessing of the next Patriarch, Gerasimos, to pursue graduate studies in the Theological Academy in Kyiv, Ukraine, at that time part of the Russian Empire.</p> <p>Upon his completion of these studies, Fr. Raphael was appointed by Patriarch Gerasimos to serve in the Antiochian Patriarchal Church in Moscow. When Gerasimos resigned his post in order to become Patriarch of Jerusalem, Fr. Raphael began a campaign of writing articles and letters promoting the election of a native Arabic Patriarch of Antioch. This led to his suspension by the newly-elected Patriarch Spiridon, a Greek Cypriot. Eventually he was permitted to transfer to the Church of Russia, and he became a professor at the Theological Academy at Kazan.</p> <p>However, Fr. Raphael felt a calling to minister to Orthodox Christians from the Middle East who had emigrated to America. He arrived in New York on November 2, 1895, and was received by Bishop Nicholas (Ziorov), a native of Kherson, Ukraine, who had been Metropolitan of Warsaw until his posting to Alaska and the Aleutian Islands.</p> <p>Fr. Raphael soon set up a chapel in lower Manhattan dedicated to St.</p>
---	--

нижньому Мангетені, яку посвятив Св. Миколаю Мир-Ликійському. Парафія швидко зросла і в 1902 р. перенеслась до Бруклина, де наступний Єпископ, Св. Тихон (Белявін), що пізніше став Патріархом Москви, поблагословив наріжний камінь для Церкви. Праця о. Рафаїла поміж своїми братами й сестрами з Близького Сходу була дуже успішною. Вона вимагала багато віри, надії та любові, а також подорожування, винахідливості та дипломатії. У 1905 р. він прибув до Монреалю і тут поблагословив місцеве Добродійне Товариство Православних Сирійців. Були дві групи Православних Християн з Близького Сходу, які бажали мати Церкву. Обидві мали своїм Покровителем Св. Миколая. З часом одна з них стала Антіохійською Православною Церквою Св. Юрія, що зараз знаходиться на вулиці Жан Талон.

Друга затримала ім'я Св. Миколая і зараз знаходиться на вулиці Де Кастельно. Св. Рафаїл поблагословив наріжний камінь Церкви, яку збудували в 1910 р. на вулиці Нотр Дам. Тоді він уже став був першим православним Єпископом, якого хіротонізували на американській землі у Третю Неділю Великого Посту в 1904 р. Вже на той час він також з радістю привітав вістку про те, що на пост Патріярха Антіохійського обрали Мелетія (Думані) – першого араба на цьому пості за 168 літ.

Церква Св. Миколая в Монреалі була та Громада, яка люб'язно прийняла новостворену Українську Православну Парафію Св. Софії, коли вона заснувалася у 1926 р. з приїздом Священника-піонера о. Володимира Слюзаря. Вона й дала обслугу реєстрування актів Хрещення, Вінчання та Похоронів аж до 1931 р., коли Українська Православна Громада нарешті отримала свою хартію у Квебеку.

У 1905 р. Владика Рафаїл почав видавати офіційний журнал «Ал-

Nicholas of Myra. The Parish grew very quickly and in 1902 it moved to Brooklyn, where the next Bishop, St. Tikhon (Belavin), who later became Patriarch of Moscow, blessed the cornerstone for the Church.

Fr. Raphael's work among his Middle Eastern Orthodox brothers and sisters was highly successful. It demanded a great deal of faith, hope and love as well as travel, resourcefulness and diplomacy. In 1905 his travels brought him to Montreal where he blessed the local Syrian Orthodox Benevolent Society. There were two groups of Orthodox Christians from the Middle East who wished to have a Church. Both had St. Nicholas as their patron. In time, one of them became St. George Antiochian Orthodox Church, located on Jean Talon Street.

The other kept the name of St. Nicholas and is today situated on Rue de Castelnau. St. Raphael blessed the cornerstone of the Church built in 1910 on Notre Dame Street. He had by then become the first Orthodox Bishop consecrated on American soil, on the Third Sunday of the Great Fast in 1904. He had also by then joyfully received the news of the election of Meletios (Doumani) to the post of Patriarch of Antioch, the first native Arab to hold it in 168 years.

It was St. Nicholas Church in Montreal that graciously hosted the newly-formed St. Sophie Ukrainian Orthodox Parish from its inception in 1926 with the arrival of the pioneer priest, Fr. Volodymyr Sluzar, and offered its services of registration of civil status (for the legal recording of Baptisms, Marriages and Burials) until 1931, when the Ukrainian Orthodox Parish finally obtained its charter in Quebec.

In 1905 Bishop Raphael began publishing an official magazine, *Al-Kalimat (The Word)*, which continues to this day. He also blessed the founding of

Калігат» («Слово»), якого публікують до нині. Він також поблагословив заснування Монастиря Св. Тихона в Савт Кейнан у Пенсільванії. Упокоївся в Господі 27-го лютого 1915 р. а його прославила Святим у травні 2000 р. Православна Церква Америки у тому ж Монастирі з участю Єрархів, Духовенства та вірних Антіохійської Архиепархії Північної Америки та Грецької Архиепархії Америки, як також Церкви в Польщі. Його Моці знайшлися нетлінними.

Нехай своїми Молитви Св. Рафаїл далі благословляє Православних у Північній Америці, а зокрема своїх улюблених дітей Антіохійської Церкви, як також і нашу Українську Громаду в Монреалі. Амінь.

St. Tikhon's Monastery in South Canaan, Pennsylvania. He reposed in the Lord on February 27, 1915, and was glorified as a Saint in May of 2000 by the Orthodox Church of America at this same Monastery with the participation of Hierarchs, Clergy and faithful of the Antiochian Archdiocese of North America and the Greek Archdiocese of America as well as the Church of Poland. His Relics were found to be incorrupt

May St. Raphael's intercessory prayers continue to bless the Orthodox of North America, especially his beloved children of the Antiochian Church, as well as our own Ukrainian community in Montreal. Amen.